

[Ministeren for offentlige arbejder.]

grundejerne i byer og bymæssige bebyggelser og kun med hensyn til fortov og sti. I byer og bymæssige bebyggelser skal det dog tillige kunne pålægges grundejerne at rydde mindre befærdede offentlige vejes kørebaner. Forslaget betegner på dette punkt i et vist omfang en ændring af den hidtil gældende retstilstand, hvorefter grundejerne i byerne i princippet uden nogen begrænsning har kunnet pålægges rydningspligt.

Baggrunden for, at man har begrænset grundejernens forpligtelser, er, at man finder det til fare for trafikikkerheden, at grundejerne foretager snerydning på mere befærdede offentlige vejes kørebaner, hvortil kommer, at grundejerne her ikke har mulighed for at foretage en effektiv rydning. Det er dog allerede i dag almindeligt, at vejmyndighederne kulancemæssigt rydder trafikerede vejes kørebaner. Skønnet over, hvorvidt en vejstrækning er mindre befærdet, er efter lovforslaget overladt til vejbestyrrelserne — efter forudgående forhandling med politiet. For at øge muligheden for maskinel rydning fastslås det ved lovforslaget, at vejbestyrrelserne kan overtage grundejernens forpligtelser mod betaling.

For så vidt angår grundejere, der som følge af en af det offentlige fastsat adgangs- begrænsning ikke har direkte adgang til den offentlige vej, stadfæster lovforslaget den praksis, der følges af mange kommuner med hensyn til at fritage sådanne grundejere for snerydningspligt.

Lovforslaget fastslår videre en principiel forpligtelse for vejbestyrrelserne til at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige veje og stier. I lighed med den gældende bestemmelse i vejbestyrelseslovens § 53 — som foreslås ophævet — overlades det dog til vejbestyrrelserne at bestemme, på hvilke strækninger, i hvilket omfang og i hvilken rækkefølge foranstaltningerne skal træffes. I samme omfang som med hensyn til snerydning kan der pålægges de tilgrænsende grundejere pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre (grusning). Hjemmelen til grundejernens grusningspligt findes i dag i almindelighed i de lokale politivedtægter, hvor forpligtelsen dog normalt er begrænset til fortov og trapper.

I overensstemmelse med ønsker fra motororganisationerne foreslås der tillagt ministe-

ren for offentlige arbejder hjemmel til at udfærdige vejledende retningslinjer for udførelse af foranstaltninger mod glat føre. En tilsvarende bestemmelse var foreslået optaget i ministeriet for offentlige arbejders forslag til lov om bestyrelsen af de offentlige veje. Bestemmelsen udgik dog under folketingsbehandlingen, hovedsagelig på grund af kommunernes betænkeligheder ved, at sådanne vejledende regler under erstatnings-sager kunne opfattes som retsregler.

I det siden vejbestyrelseslovens vedtagelse i 1957 forløbne tidsrum er færdselens krav til vejenes farbarhed steget væsentligt, ligesom der er fremkommet nye tekniske metoder inden for glatførebekæmpelsen, navnlig kemiske midler, som i betydelig grad reducerer faremomenterne for færdslen i vintertiden. Begge de nævnte forhold taler for, at der tilvejebringes hjemmel for udfærdigelse af vejledning for vejmyndighederne. Hertil kommer også ønsket om at sikre, at brugen af kemiske midler sker på en sådan måde, at vejbelægninger, ledninger, dyr og planter samt køretøjer skades mindst muligt. Jeg har derfor på denne baggrund fundet det rimeligt på ny at foreslå tilvejebragt hjemmel for udarbejdelse af vejledende retningslinjer for glatføreforanstaltninger og i forbindelse hermed også for snerydning. Retningslinjerne forudsættes udarbejdet af ministeriet i nært samarbejde med bl. a. kommunale vejteknikere, belægningseksperter m. v.

Ved lovforslaget fastslås ligeledes vejbestyrrelsernes forpligtelse til at renholde offentlige veje og stier. Den nuværende lovgivning indeholder ingen direkte forskrift om vejbestyrrelsernes forpligtelse hertil ud over, hvad der kan udledes af bestemmelserne i vejbestyrelseslovens §§ 17-19, hvorefter vejbestyrrelserne har pligt til at holde de offentlige veje i en efter trafikens art og størrelse forsvarlig stand. I øvrigt findes bestemmelser om renholdelse af offentlige veje i politivedtægterne, der i vidt omfang pålægger de tilstødende grundejere renholdelsespligten, men samtidig forudsætter, at renholdelsen sker ved kommunal foranstaltning i det omfang, forpligtelsen ikke påhviler grundejerne.

Med henblik på at fremme færdselssikkerheden på vejene mest muligt må det skønnes rimeligt, at der fastsættes udtrykkelige